

Πανηγυρικός Εσπερινός του Μητροπολιτικού Ναού Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης](#)

Μέσα στη χαρμόσυνη πασχάλια περίοδο εορτάζεται κι εφέτος η μεγάλη ετήσια πανήγυρη της αγίας ενδόξου Μεγαλομάρτυρος και Ισαποστόλου Φωτεινής της Σαμαρείτιδος, πολιούχου και προστάτιδος της πόλεως της Νέας Σμύρνης και της Ιεράς Μητροπόλεως.

Προσκεκλημένοι Ιεράρχες εφέτος είναι οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στέφανος και Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου κ. Ιερόθεος.

Το απόγευμα του Σαββάτου 17 Μαΐου στις 7, την παραμονή της εορτής, μέσα σε ένα κατάμεστο από πιστούς Ναό, τελέσθηκε ο Μέγας Πανηγυρικός πολυαρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμ. Μητροπολίτου Λήμνου

και Αγίου Ευστρατίου κ. Ιεροθέου. Προς το τέλος της ακολουθίας του Εσπερινού, πριν το «Νυν απολύεις...», και μετά την προσφώνηση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, ο Μητροπολίτης Λήμνου κ. Ιερόθεος εκήρυξε τον θείο λόγο.

“Χριστός ανέστη!”, ανεφώνησε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Λήμνου, ξεκινώντας το κήρυγμά του. Αυτό τον ελπιδοφόρο χαιρετισμό ανταλλάσσουμε μεταξύ μας εδώ και είκοσι αιώνες οι χριστιανοί, γιατί αφορά το παρόν και το μέλλον κάθε ανθρώπου.

Ο Σεβασμ. στην αρχή θέλησε να αφιερώσει λίγα προσωπικά λόγια στον Σεβασμ. Ποιμενάρχη κ. Συμεών, καθώς είπε ότι χαίρεται για την πνευματική αυτή ευκαιρία που δίνεται με την πρόσκληση του Σεβασμ. να συμμετέχει στις πανηγυρικές εκδηλώσεις για την προστάτιδα αγία Φωτεινή, όπως τότε, στην Σμύρνη, οι κάτοικοί της φρόντιζαν για να κάνουν λαμπρή την πανήγυρη της Αγίας. Όπως τότε, που μέσα από τις τραγικές στιγμές της καταστροφής προτίμησαν να φέρουν τις αγίες εικόνες των Αγίων παρά άλλα πράγματα δικά τους. Έφεραν αυτά που τους συνέδεαν με το παρελθόν τους και αφορούσαν το παρόν και το μέλλον τους.

Από τα βάθη της ψυχής του ευχαρίστησε τον οικείο Ποιμενάρχη, καθώς τρέφει προς το πρόσωπό του βαθύτατο σεβασμό, διερμηνεύοντας και τα συναισθήματα

του συγχωροστατούντος απόψε Σεβασμ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου κ. Στεφάνου. Και αυτό, γιατί έχει μια υπερπεντηκονταετή θητεία στην Μητρόπολη Νέας Σμύρνης τόσο ως ιεροκήρυκας της όσο και ως Ποιμενάρχης της, ως ποιμένας που «δεν δίνει ύπνο στα βλέφαρά του και ανάπαυση στους κροτάφους του». Αλλά και μέλος της Ιεραρχίας, του οργάνου που έχει την ευθύνη για την πνευματική προκοπή του ποιμνίου. «Πάντοτε τον είχαμε ως πρότυπο και φάρο φωτεινό στη ζωή μας», τόνισε.

Στην γυναικεία φυσιογνωμία της αγίας Φωτεινής αναφέρθηκε στη συνέχεια ο Σεβασμ. Λήμνου. Αυτή που πέρασε από την άγνοια στην πίστη, από το σκοτάδι στο φως. Από μια απλή γυναίκα του λαού έγινε ισαπόστολος της οικουμένης και θεολόγος που κατέκτησε την αγιότητα.

Την πλησίασε για να της ζητήσει νερό και για να ξεδιψάσει. Της λέει ότι το νερό που Εκείνος δίνει είναι νερό, που αν το πιεί κανείς δεν θα ξαναδιψάσει ποτέ. Ζήτησε νερό, γιατί με νερό ασχολείται τώρα η αγία Φωτεινή. Χρησιμοποιεί τη δίψα, αυτή τη βαθύτερη ανάγκη του ανθρώπου, για να καλύψει την ανάγκη για την Όντως Αλήθεια, με την Οποία ο άνθρωπος δεν διψάει ποτέ.

Ποια είναι όμως η δίψα που ψάχνει ικανοποίηση; Είναι το πάθος του ανθρώπου για να μην πεθάνει ποτέ και να περάσει στην αθανασία. Ο Ιησούς Χριστός μας χαρίζει

το μεγάλο δώρο της Αναστάσεως «θανάτω θάνατον πατήσας». Με την Ανάσταση, όποιος θέλει, δεν μένει στη φθορά και το σκοτάδι.

«Εγώ ειμί ο λαλών σοι». Και εκείνη εγκατέλειψε την πήλινη στάμνα της, το σύμβολο του παλαιού εαυτού της. Το Άγιο Πνεύμα που «συγκροτεί τον θεσμό της Εκκλησίας», την κατέστησε ισαπόστολο.

Το πέρασμα από τη θλίψη στη χαρά είναι ανάγκη όλων μας. Ο άνθρωπος πλάστηκε για να ζει τη ζωή του, όπως του αξίζει, αποδεχόμενος την κοινωνία του με τον Θεό. Καθώς φυλακιζόμαστε όμως στον εγωτικό μας εαυτό, οδηγούμαστε στην απόγνωση, τη λύπη και την απομόνωση.

“Ευχηθείτε, Σεβασμιώτατε”, ανέφερε κατακλείοντας το κήρυγμά του, “ να ενσχύσουμε στο σκοτεινό πηγάδι της ψυχής μας, να δούμε τα λάθη μας και να οδηγηθούμε στο Φως· να αποκτήσουμε την εμπειρία της αγίας Φωτεινής για να γίνουμε απόστολοι αυτής της εμπειρίας”.

